

IRÁNYELVEK

A TANÁCS (EU) 2016/1065 IRÁNYELVE

(2016. június 27.)

a 2006/112/EK irányelvnek az utalványok megítélése tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A 2006/112/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ szabályokat állapít meg a termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás teljesítésének időpontja és helye, az adóalap összege, a hozzáadottértékkadó (héta)-fizetési kötelezettség keletkezése és a levonásra való jogosultság tekintetében. E szabályok mindazonáltal nem eléggé egyértelműek és átfogóak ahhoz, hogy biztosítsák az utalványokkal végzett ügyletek következetes adózási megítélését, ami nem kívánatos következményekkel jár a belső piac megfelelő működése szempontjából.
- (2) Az utalványok héa szempontjából történő megítélésére konkrét szabályokat kell meghatározni, mivel gondoskodni kell arról, hogy az utalványok megítélése egyértelmű és egységes legyen, valamint arról, hogy az utalványok esetében következetesen kerüljön alkalmazásra az az elv, amely szerint a termékekre és szolgáltatásokra az ezek árával pontosan arányban álló általános fogyasztási adót kell alkalmazni, továbbá annak érdekében, hogy ne alakulhassanak ki következtelenségek és el lehessen kerülni a verseny torzulását, a kettős adóztatást és az adóztatás elmaradását és csökkenteni lehessen az adókikerülés kockázatát.
- (3) Tekintettel a távközlés, a műsorszolgáltatás és az elektronikus úton nyújtott szolgáltatások esetében a teljesítés helyére vonatkozó, 2015. január 1-jétől alkalmazandó új szabályokra, az utalványok esetében közös megoldásra van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok között határon átnyúló jelleggel értékesített utalványok kapcsán ne forduljon elő eltérő adózási megítélés. E célból alapvető fontosságú az utalványok héa szempontjából történő megítélését tisztázó szabályok bevezetése.
- (4) E szabályoknak kizárólag a termékekre vagy szolgáltatásokra beváltható utalványokra kell vonatkozniuk. Nem kell azonban vonatkozniuk azokra az eszközökre, amelyek termék vagy szolgáltatás vásárlása esetén árengedményre jogosítják birtokosukat, de termékek vagy szolgáltatások igénybevételére nem jogosítanak.
- (5) Az utalványokra vonatkozó rendelkezések nem eredményezhetik a menetjegyek, mozijegyek, múzeumi belépők, postabélyegek vagy ehhez hasonlók héa szempontjából történő megítélésének a változását.
- (6) Az utalványok fogalmának a héa-szabályok alkalmazásában történő pontos meghatározása, valamint az utalványoknak a pénzhelyettesítő fizetési eszközöktől történő elhatárolása érdekében meg kell határozni a fizikai vagy elektronikus formában megjelenő utalvány fogalmát, megállapítva lényegi alkotóelemeit, különösen az utalványhoz kapcsolódó jogosultság jellegét és a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás ellenértékeként való elfogadásával kapcsolatos kötelezettséget.

⁽¹⁾ HL C 45., 2016.2.5., 173. o.

⁽²⁾ HL C 11., 2013.1.15., 27. o.

⁽³⁾ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékkadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

- (7) Az utalványokkal végzett ügyletek héa szempontjából történő megítélése az utalvány konkrét jellemzőitől függ. Meg kell ezért különböztetni az utalványok egyes típusait, és e megkülönböztetéseket uniós jogszabályban kell megállapítani.
- (8) Amennyiben már az egycélú utalvány kibocsátásakor teljes bizonyossággal megállapítható az ezért az utalványért igénybe vehető termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás héa szempontjából történő megítélése, akkor a héát az egycélú utalvány minden egyes átengedésekor fel kell számítani, beleértve annak kibocsátását is. Az egycélú utalvány ellenében járó termékek tényleges átadása vagy a szolgáltatások tényleges nyújtása nem tekintendő önálló ügyletnek. A többcélú utalványok esetében azonban szükség van annak pontosítására, hogy a héafizetési kötelezettség az utalvány ellenében járó termékek értékesítésekor, illetve szolgáltatások nyújtásakor keletkezik. Ennek megfelelően a többcélú utalványok ezt megelőző átengedése nem keletkeztet héafizetési kötelezettséget.
- (9) Azon egycélú utalványok esetében, amelyek átengedése, beleértve a saját nevében eljáró adóalany általi kibocsátást is, adófizetési kötelezettséggel jár, minden egyes átengedést, beleértve a kibocsátást is, az egycélú utalvány tárgyát képező termékek értékesítésének, illetve szolgáltatások nyújtásának kell tekinteni. Ebben az esetben az érintett adóalanynak a 2006/112/EK irányelv 73. cikkének megfelelően az egycélú utalványért kapott ellenérték tekintetében kell megállapítania a héát. Amennyiben azonban az egycélú utalványokat más nevében eljáró adóalany bocsátja ki vagy forgalmazza, nem tekintendő úgy, hogy ezen adóalany részt vesz az utalványért igénybe vehető termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás teljesítésében.
- (10) Kizárólag a közvetítői szolgáltatások vagy a különálló szolgáltatásnyújtás, például a forgalmazás vagy a promóciós szolgáltatások után kellene a héát megfizetni. Ezért amennyiben egy, nem a saját nevében eljáró adóalany az utalvány átengedésekor külön ellenértékben részesül, ennek az ellenértéknek a rendes héaszabályok szerint kell adóznia.
- (11) A többcélú utalványok esetében annak garantálására, hogy a 2006/112/EK irányelv 73. cikkének sérelme nélkül, a többcélú utalványok – amelyek esetében utalványért igénybe vehető termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás utáni adófizetési kötelezettség csak az utalvány beváltásakor keletkezik – után megfizetett héa összege pontos legyen, a terméket értékesítőnek, illetve a szolgáltatást nyújtónak a többcélú utalványért fizetett ellenérték alapján kell megállapítania a héát. Ezen információ hiányában az adóalapot a magán a többcélú utalványon vagy a kapcsolódó dokumentációban feltüntetett pénzübeli értéknek kell képeznie, csökkentve az értékesített termékekre vagy nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó héa összegével. Ha a többcélú utalványt részben használják fel termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás ellenértékeként, az adóalapot az ellenérték vagy a pénzübeli érték ennek megfelelő részének kell képeznie, csökkentve az értékesített termékekre vagy nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó héa összegével.
- (12) Ez az irányelv nem vonatkozik az olyan helyzetekre, amikor a többcélú utalványt a végső fogyasztó nem váltja be annak érvényességi ideje alatt, és a szóban forgó utalványért kapott ellenértéket az eladó megtartja.
- (13) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen az utalványokra vonatkozó héaszabályok egyszerűsítését, korszerűsítését és harmonizációját a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (14) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átvett intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átvett nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (15) Az utalványoknak a hozzáadottérték-adó szempontjából történő megítélésére vonatkozó rendelkezéseket csak a 2018. december 31. után kibocsátott utalványokra kell alkalmazni, és azok nem sértik a tagállamok által korábban elfogadott jogszabályok érvényességét és értelmezését.
- (16) A 2006/112/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A IV. cím a következő fejezettel egészül ki:

„5. FEJEZET

Az 1. és a 3. fejezetre vonatkozó közös rendelkezések

30a. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. »utalvány«: olyan eszköz, amelyet termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás ellenértékeként, illetve rész-ellenértékeként kell elfogadni, és amely esetében magán az eszközön vagy a kapcsolódó dokumentációban – beleértve az eszköz általános szerződési feltételeit is – fel van tüntetve az igénybe vehető termékeknek, illetve szolgáltatásoknak vagy azok potenciális értékesítőinek/szolgáltatóinak a megnevezése;
2. »egycélú utalvány«: olyan utalvány, amelynek esetében az utalvány kibocsátásakor ismert az utalvány tárgyát képező termékek, illetve szolgáltatások értékesítésének, illetve nyújtásának teljesítési helye, valamint az adott termékek, illetve szolgáltatások után fizetendő héa összege;
3. »többcélú utalvány«: az egycélú utalványtól eltérő utalvány.

30b. cikk

(1) Az egycélú utalvány minden egyes, a saját nevében eljáró adóalany általi átengedését úgy kell tekinteni, mint az utalvány tárgyát képező termékek, illetve szolgáltatások értékesítését, illetve nyújtását. A terméket értékesítő vagy a szolgáltatást nyújtó által ellenértékként vagy rész-ellenértékként elfogadott egycélú utalvány ellenében történő termékek tényleges átadása vagy a szolgáltatások tényleges nyújtása nem minősül önálló ügyletnek.

Ha az egycélú utalványt más nevében eljáró adóalany engedi át, az említett átengedés az utalvány tárgyát képező termékek, illetve szolgáltatások azon másik adóalany általi értékesítésének, illetve nyújtásának minősül, akinek a nevében az adóalany eljár.

Amennyiben azonban a terméket értékesítő vagy a szolgáltatást nyújtó nem az egycélú utalványt saját nevében kibocsátó adóalany, úgy kell tekinteni, hogy az utalvány tárgyát képező terméket, illetve szolgáltatást ő értékesítette, illetve nyújtotta az említett adóalany részére.

(2) A terméket értékesítő vagy a szolgáltatást nyújtó által ellenértékként vagy rész-ellenértékként elfogadott többcélú utalvány ellenében történő termékek tényleges átadása vagy a szolgáltatások tényleges nyújtása a 2. cikk értelmében a héa hatálya alá tartozik, míg az említett többcélú utalványnak az ezt megelőző valamennyi átengedése nem tartozik a héa hatálya alá.

Amennyiben a többcélú utalványt az első albekezdés értelmében a héa hatálya alá tartozó ügyletet teljesítő adóalanytól eltérő adóalany engedi át, valamennyi azonosítható szolgáltatásnyújtás – például forgalmazási, illetve promóciós szolgáltatások nyújtása – a héa hatálya alá tartozik.”.

2. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„73a. cikk

A 73. cikk sérelme nélkül, a többcélú utalvány ellenében teljesített termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás adóalapját az utalványért fizetett ellenértéknek vagy – az ellenértékre vonatkozó információ hiányában – a magán a többcélú utalványon vagy a kapcsolódó dokumentációban feltüntetett pénzbeli értéknek kell képeznie, csökkentve az értékesített termékekre vagy nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó héa összegével.”.

3. A XV. cím a következő fejezettel egészül ki:

„2A. FEJEZET

Átmeneti intézkedések az új jogszabályi rendelkezések alkalmazására vonatkozóan

410a. cikk

A 30a., a 30b. és a 73a. cikk csak a 2018. december 31. után kibocsátott utalványokra alkalmazandó.

410b. cikk

A Bizottság a tagállamoktól kapott információk alapján legkésőbb 2022. december 31-ig értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv rendelkezéseinek az utalványok héa szempontjából történő megítélése tekintetében történő alkalmazásáról, különös tekintettel az utalványok fogalommeghatározására, az utalványok forgalmazási láncban belüli adóztatására vonatkozó héaszabályokra és a be nem váltott utalványokra, és ahhoz adott esetben a vonatkozó szabályok módosítására irányuló, megfelelő javaslatot mellékel.”

2. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb 2018. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2019. január 1-jétől kezdődően alkalmazzák.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 2016. június 27-én.

a Tanács részéről

az elnök

M.H.P. VAN DAM
